

סדר ליל פסח

בְּקִבוּץ בְּאֶרֶץ

19.00 • ברכת אב הסדר
• טכס הבאת העומר

שירה בציבור

אביב אביב הגיע

אביב אביב הגיע
הוריק שדה גם כר.
כל עין הוא מפתיע
בשלל פרחי הבר.

מעל נטוי רקיע
מרהיב בתכול עמוק,
למטה ים ירגיע
ישלה הוא כתינוק.

ואור כה רב וזוהר
ודומיה סביב,
מבהיק מזיו מטוהר
עולם נאה חביב.

מלים: א. תלמי
לחן: ד. זהבי

שיבולת בשדה

שדה שעורים קמה,
זר חג עוטרת
שפע יבול וברכה.
לקראת בא הקוצרים
בזהר מזהרת,
חרש לעמר מחכה.
הבו הניפו,
נירו לכם ניר,
חג לקמה,
עת ראשית הקציר.
קצרו, שלחו מגל –
עת ראשית הקציר.

שיבולת בשדה
כורעה ברוח
מעומס גרעינים כי רב.
ובמרחב הרים
יום כבר יפוח
השמש כתם וזהב.
עורו, הוי עורו!
שורו, בני כפרים!
קמה הן בשלה כבר
על פני הכרים.
קצרו, שלחו מגל –
עת ראשית הקציר.

מלים: מ. שלם
לחן: מ. שלם

חבורת הזמר

בוא ואשק לך

בוא ואשק לך בני האדם
עם ירק שדות, שמים של אור
גופך עוד לא רוחץ עוד מחלאה ודם
אך לבך מפרכס מזוכך וטהור

בוא ואניף אותך מטה ורום
ולארבע הרוחות לידתך יובש,
נבטו שבולים במרחב ויש יום
והידד הקוצרים מלבבך ינסה.

מלים: ש. שלום
לחן: יהודה אורן

וְהָיָה הַיּוֹם הַזֶּה לָכֶם לְזִכְרוֹן
וְחַגְתֶּם אוֹתוֹ חַג לַה' לְדוֹרוֹתֵיכֶם
חֻקַּת עוֹלָם תַּחֲגִּהוּ.

שָׁמֹר אֶת חֹדֶשׁ הָאָבִיב וְעָשִׂיתָ פֶּסַח
כִּי בַחֹדֶשׁ בָּאָבִיב הוֹצִיאָךְ ה' אֱלֹהֶיךָ
מִמִּצְרַיִם לַיְלָה.

דברים טז

מקרא

הַגִּיעַ
לַיַּל פֶּסַח.
הַלֵּילָה הַזֶּה
כָּל הָעוֹלָם כָּלוּ
אוֹמְרִים בּוֹ הַלֵּל.
כִּי בַלֵּילָה הַזֶּה
אוֹצְרוֹת טָלְלִים נִפְתָּחִים.

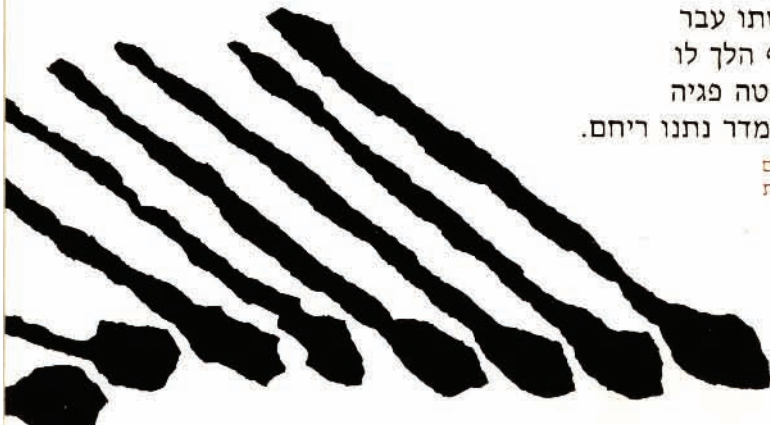
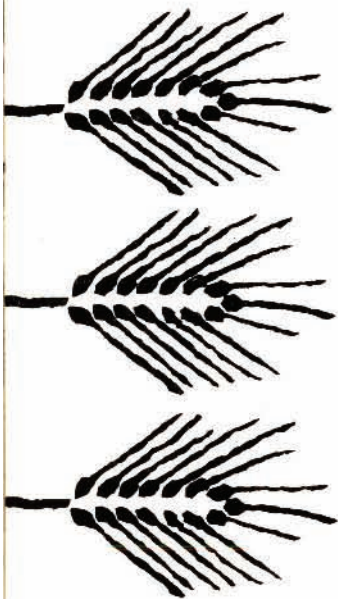
פרקי ר' אליעזר

חבורת הזמר

הנה הסתו עבר

הנה הסתו עבר
הגשם חלף הלך לו
הנצנים נראו בארץ
עת הזמיר הגיע
כי הנה הסתו עבר
הגשם חלף הלך לו
התאנה חנטה פגיה
והגפנים סמדר נתנו ריחם.

לפי שיר השירים
לחן: דפנה אילת

מקרא

לְכֵה דוֹדִי
נִצָּא הַשְּׂדֵה
נְלִינָה בַכֶּפְרִים
נִשְׁכִּימָה לְכַרְמִים
נִרְאָה אִם פְּרָחַה הַגֶּפֶן,
פֶּתַח הַסְּמֹדֵר
הַנִּצּוֹ הַרְמוֹנִים
שֵׁם אֶתֵּן אֶת דּוֹדִי לָךְ.

שיר השירים ו'

מקהלת ילדים

נצא השדה

נצא השדה נלינה בכפרים
נשכימה לכרמים
נראה אם פרחה הגפן
פתח הסמדר הנצו רימונים

הו עורי צפון
ובואי תימן
הפיחי גני
הו עורי צפון
ובואי תימן
יזלו בשמיו.

נראה אם פרחה הגפן
פתח הסמדר הנצו רימונים.

מלים: נעמי שמר
לחן: נעמי שמר

מקרא

דוֹדִי יָרֵד לָגֵנוּ לְעֵרוּגוֹת הַבָּשָׂם
לְרַעוֹת בְּגָנִים וְלִלְקֹט שׁוֹשָׁנִים.
אֲנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי לִי הָרוּעָה בְּשׁוֹשָׁנִים.

שיר השירים ו'

שירה בציבור

שיר אביב

ערוץ הנחל
גלים בוקע.
הומה החורש
חדוה שופע.
מוריק הנוף
שדות לרוב.
צבעונים עלו
באדס־חן בנקיקים,
בעמקים פרחי־נוי
זה אל זה ישוררו
שלום, שלום
האח! האח!
אביב היום!

פנה הגשם
הלך הלך לו
ענן רקיע
חלף־הלך לו.
פני אדמה
באור חמה.
שבילים זקפו
ראשיהם בקמה.
בני הרים זה אל זה
ברמה ישוררו:
שלום, שלום
הידד! הידד!
אביב היום.

מלים: מ. שלם
לחן: מ. שלם

מקהלת ילדים

נצנים

נצנים נראו בארץ
עת זמיר הגיע, עת זמיר.
כי הנה סתיו עבר,
סתיו חלף, הלך לו,
הגפנים סמדר
נתנו ריחם.

לפי שיר השירים
לחן: נחום הימן

טל

תֵּן לְרִצּוֹת אֶרֶץ,
שִׁיתְנוּ בִּרְכָה בְּדִיצָה,
רֹב דָּגָן וְתִירוֹשׁ בְּהַפְרִיצָה,
קוֹמֵם עִיר בָּה חֲפָצָה,
בְּטֹל

טל

צוּה שָׁנָה טוֹבָה וּמַעֲטָרָה,
פְּרִי הָאָרֶץ לְגֵאוֹן וּלְתַפְאֶרֶת,
עִיר כְּסֻכָּה נוֹתֶרֶת,
שִׁמָּה בִּידָד עֲטָרָה
בְּטֹל

טל

יַעֲסִיס צוֹף הָרִים,
טַעַם בְּמֵאֲדָה מִבְּחָרִים,
חֲנוּנִיךָ חֹלֵץ מִמִּסְגָּרִים,
זִמְרָה נִנְעִים וְקוֹל נָרִים,
בְּטֹל

אלעזר הקליר

מקרא

גֶשֶׁם חֶלֶף וּסְתּוֹ עֶבֶר וְהַכֹּל בְּעֵתוֹ נּוֹצֵר
לֶךְ לְשָׁלוֹם גֶּשֶׁם!
דּוֹדָאִים נָתְנוּ רֵיחַ בְּגִנַּת דּוֹדִים - וְחָלְפוּ דּוֹיִים
בּוֹא בְּשָׁלוֹם טַל!
מֵרֵיחַ מִימֶיךָ נִשְׁאַת שְׂפָלִים וּמִלְאוֹ אֶסְמֶיךָ
לֶךְ לְשָׁלוֹם גֶּשֶׁם!
נְעִים שְׂמֻחוֹת וּפְרִי עֵץ הָדָר עֵת יַעֲדֶךָ
בּוֹא בְּשָׁלוֹם טַל!

תקופת יוסי בן יוסי

חבורת הזמר

אל השדות

שלי שלי הוא זה השיר
אשר ירונו
כן הוא קיים, שירי,
שיר השירים

לכה דודי נצא בשיר
אשר ירונו
כן הוא קיים שירי
שיר השירים

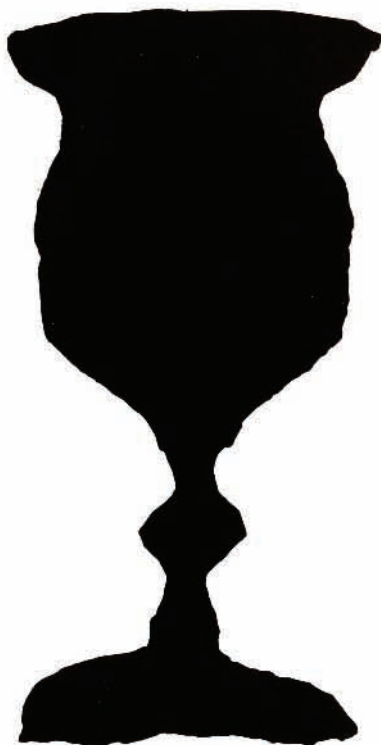
אל השדות יצאו קוצרים
ובשיר יכוננו
פני שחר לקבל
פני שמש על הרים
לכה דודי נצא בשיר
אשר ירונו
לכה דודי נלינה בכפרים
אל השדות יצאו קוצרים...

כוס ראשונה כוס אביב

נְרִימָה כּוֹס רֹאשׁוֹן
בְּדָם עֵינֵב מֵלֵא הוּא
אֲבִיב חֲדָשׁ יִרְעִיף בּוֹשְׁמוֹ עֲלֵינוּ.

בְּרָכוּ עַל פְּרֵי הַגֶּפֶן
הֲרִיעוּ לַחַיִּים וְלִשְׁלוֹם!
שִׂאוּ קוֹלְכֶם לַחַיִּים!

מנה ראשונה - בתיאבון!

שיר השדה

נורה ניר עמל כפינו	על שדנו רד הערב
צפן הזרע עד יגדל	עלטה על ניר וגן
יום יבוא תנוב בשפע	ובתלם רך הנבט
הברכה תרד מעל.	עוד צומח הדגן.
ים של פז תהי שבולת,	מי יגן על טף שדנו
גל שוקק בים קציר.	את לחמנו מי ינצור?
נומה ניר בחיק הערב	כנף הרוח משמר לבוקר
עד יונף יונף מגל בשיר.	החלום חלום מפתן לאור.

מלים: א.ש. עמיאל
לחן: ד. זהבי

אב הסדר

קערת הסדר

אב הסדר

הריני מוכן ומזומן
לספר ביציאת מצרים
יחד עם כל בני ישראל.

אב הסדר יחץ בוצע המצה האמצעית לשנים ומצניע מחציתה לאפיקומן.

מקרא

הָא לַחֲמַא עֲנִיא —
זֶה לַחֵם הָעוֹנֵי שְׂאֲכָלוּ
אֲבוֹתֵינוּ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
כָּל רָעַב יָבֹוא וַיֹּאכֵל
כָּל נֶצְרָךְ יָבֹוא וַיִּפְסַח.

מה נשתנה

מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות.
שבכל הלילות
אנו אוכלין חמץ ומצה;
הלילה הזה כלו מצה.

שבכל הלילות
אנו אוכלין שאר ירקות;
הלילה הזה מרור

שבכל הלילות
אין אנו מטבילין אפילו פעם אחת;
הלילה הזה שתי פעמים.

שבכל הלילות
אנו אוכלין בין יושבין ובין מסבין;
הלילה הזה כלנו מסבין.

מסורתי

שירה בציבור

עבדים היינו

עבדים היינו,
עתה בני חורין.

מלים: הגדה
לחן: ש. פוסטולסקי

שירת יחיד וציבור

בכל דור ודור חייב אדם לראות עצמו
כאילו הוא יצא ממצרים

מלים: הגדה
לחן: י. שרת

אב הסדר

עֲבָדִים הָיִינוּ לַפְּרָעָה בַּמִּצְרַיִם
וַיּוֹצֵאֵנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ מִשָּׁם בְּיַד חֲזָקָה.

דברים ו'

מקרא

וּאֶפִּילּוּ

כָּלֵנוּ חֲכָמִים,

כָּלֵנוּ נְבוֹנִים,

כָּלֵנוּ זִקְנִים,

כָּלֵנוּ יוֹדְעִים אֶת הַתּוֹרָה

— מִצְוָה עָלֵינוּ

לְסַפֵּר בִּיצִיאַת מִצְרַיִם;

וְכָל הַמִּרְבֵּה לְסַפֵּר בִּיצִיאַת־מִצְרַיִם

הָרִי זֶה מְשֻׁבָּח.

מעשה

בְּרַבִּי אֱלִיעֶזֶר וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ וְרַבִּי אֶלְעָזָר
בְּוֶעֶזְרִיהֶם וְרַבִּי עֲקִיבָא וְרַבִּי טַרְפוֹן,
שֶׁהָיוּ מְסֻבִּין בְּבִנְיָ-בְרֶק וְהָיוּ מְסַפְּרִים
בִּיצִיאַת-מִצְרַיִם כָּל אוֹתוֹ הַלַּיְלָה, עַד
שֶׁבָּאוּ תַלְמִידֵיהֶם וְאָמְרוּ לָהֶם:
רְבוּתֵינוּ, הִגִּיעַ זְמַן קְרִיאַת שְׁמַע שֶׁל
שַׁחֲרִית.

לפי הגדה מסורתית

אב הסדר

והגדת לבנך

ביום ההוא לאמר:

מקרא

כְּנִגַּד אַרְבַּעַה בָּנִים דְּבִרָה תוֹרָה:
אֶחָד חָכֵם וְאֶחָד רָשָׁע וְאֶחָד תָּם
וְאֶחָד שְׂאִינוּ יוֹדֵעַ לְשֹׂאוֹל.

חֹכֶם

מה הוא אומר:

מה העדות והחקים והמשפטים אשר
צוה ה' אלהינו אותנו?
ואף אתה אמר לו: בחזק יד הוציאנו
ה' אלהינו ממצרים מבית עבדים.

רָשָׁע

מה הוא אומר:

מה העבודה הזאת לכם?
לכם ולא לו. ולפי שהוציא את עצמו
מן הכלל וכפר בעקר אמר-לו: בעבור
זה עשה ה' לי בצאתי ממצרים, לי
ולא לו, אלו היה שם לא היה נגאל.

תָּם

מה הוא אומר:

מה זאת?

אף אתה למדו הלכות פסח שאין
מפטירין אחר הפסח אפיקומן.

וְשֵׁאִינוּ יוֹדְעֵי לִשְׂאֵל

מה הוא אומר:

את פתח לו.

מכילתא דרבי ישמעאל

מקרא

וְאֵלֶּה

שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרָיִם אֶת
יַעֲקֹב אִישׁ וּבֵיתוֹ בָּאוּ. רְאוּבֵן שְׁמֵעוֹן
לֵוִי וַיהוּדָה. יִשָּׁשְׁכָר זְבוּלֹן וּבְנִימֵן. דָּן
וְנַפְתָּלִי גָד וְאָשֶׁר. וַיְהִי כָּל־נֶפֶשׁ יֹצֵאִי
יֶרֶד־יַעֲקֹב שִׁבְעִים נֶפֶשׁ וַיֹּסֶף הָיָה
בְּמִצְרַיִם.

וַיָּמָת

וַיֹּסֶף וְכָל־אָחִיו וְכָל הַדּוֹר הַהוּא. וּבְנֵי
יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׂרְצוּ וַיִּרְבּוּ וַיַּעֲצֻמוּ
בְּמֵאד מְאֹד וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ אֹתָם.

וַיָּקָם

מֶלֶךְ־חָדָשׁ עַל מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא־יָדַע אֶת
יֹסֵף. וַיֹּאמֶר אֶל עַמּוֹ: הִנֵּה עַם בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל רַב וְעָצוּם מִמֶּנּוּ. הִבֵּה נִתְחַכְמָה
לִּי פֶן־יִרְבֶּה וְהָיָה כִּי־תִקְרָאנָה מִלְחָמָה
וְנוֹסֵף גַּם הוּא עַל־שְׂנְאֵינוּ וְנִלְחַם־בָּנוּ
וְעָלָה מִן הָאָרֶץ.

וַיִּשִׁימוּ

עָלָיו שָׂרֵי מִסִּים לַמַּעַן עֲנֹתוֹ בְּסִבְלָתָם.
וַיִּבֶן עָרֵי מִסְכְּנוֹת לַפְּרָעָה אֶת־פֶּתֶם
וְאֶת־דַּעַמְסָם.

וְכַאֲשֶׁר

יַעֲנוּ אֹתוֹ כֵּן יִרְבֶּה וְכֵן יִפְרֹץ וַיִּקְצֹ
מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל.

שמות א'

שירה בציבור

וְכַאֲשֶׁר יַעֲנוּ אוֹתוֹ כֵּן יִרְבֶּה וְכֵן יִפְרֹץ

מלים: הגדה
לחן: מסורתי

מקרא

וּמִשָּׁה

הָיָה רָעָה אֶת צֶאֱן יִתְרוֹ, וַיִּנְהַג אֶת
הַצֶּאֱן אַחֲרֵי הַמִּדְבָּר; וַיָּבֹא אֶל הָרִ
הָאֱלֹהִים, חֲרִיבָה. וַיֵּרָא מֶלֶאךָ ה' אֵלָיו
בְּלִבַּת אֵשׁ, מִתּוֹךְ הַסֵּנָה. וַיֵּרָא וְהִנֵּה
הַסֵּנָה בָּעֵר בָּאֵשׁ וְהַסֵּנָה אֵינָנָה אֲכָל.

וַיֹּאמֶר

ה' רָאָה רָאִיתִי אֶת־עֲנִי עַמִּי אֲשֶׁר
בְּמִצְרַיִם וְאֶת־צַעֲקָתָם שָׁמַעְתִּי מִפְּנֵי
נִגְשָׁיו כִּי יָדַעְתִּי אֶת־מַכְאֲבִיו. וְאָרַד
לְהַצִּילוֹ מִיַּד מִצְרַיִם וּלְהַעֲלֹתוֹ מִן־הָאָרֶץ
הַהוּא אֶל־אֶרֶץ טוֹבָה וְרַחֲבָה אֶל־אֶרֶץ
זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ אֶל־מָקוֹם הַכֹּנַעֲנִי
וְהַחֲתִי וְהָאֱמֹרִי וְהַפְּרָזִי וְהַחֲוִי וְהַיְבוּסִי.
וְעַתָּה הִנֵּה צַעֲקַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בָּאָה אֵלַי
וְגַם־רָאִיתִי אֶת־הַלַּחֲץ אֲשֶׁר מִצְרַיִם
לֹחֲצִים אֹתָם. וְעַתָּה לֵךְ וְאֶשְׁלַחְךָ אֶל־
פְּרָעָה וְהוֹצֵא אֶת עַמִּי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
מִמִּצְרַיִם.

שמות ג'

אב הסדר

וְאַחֵר בָּאוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
וַיֹּאמְרוּ אֶל פְּרָעָה,
שְׁלַח אֶת עַמִּי

שמות ה'

וַיַּכְבֵּד פְּרָעָה אֶת־לְבוֹ
גַּם בַּפֶּעַם הַזֹּאת
וְלֹא שְׁלַח אֶת־הָעָם.

שמות ח'

חבורת הזמר

שלח את עמי

מהר משה צוה פרעה
שלח נא את עמי
מצוות האל אמור נא לו
שלח נא את עמי
קומה לכה
אל כבד הלב הרע
צו לו, בשמי
שלח נא את עמי

מלים: ע"פ שיר עם כושני; תרגום: א. דרור
לחן: למקהלה פ.א. רוסמן

אלו עשר מכות שהביא הקדוש ברוך הוא
על המצרים במצרים. ואלו הן:

דָם

צַפְרֵדַע

כִנִּים

עֲרֹב

דָּבַר

שַׁחִין

בֶּרֶד אֲרֵבָה חֶשֶׁךְ מַכַּת בְּכוֹרוֹת

שירה בציבור

זכור את היום הזה
אשר יצאתם ממצרים
מבית עבדים.

מלים: הגדה
לחן: י. שרת

שירה בציבור

היום אתם, אתם יוצאים
יוצאים בחדש האביב.

מלים: הגדה
לחן: י. שרת

ויגד

למֶלֶךְ מִצְרַיִם כִּי בָרַח הָעָם. וַיִּהְפֹּךְ לִבָּב
 פָּרַעַה וַעֲבָדָיו אֶל־הָעָם וַיֹּאמְרוּ מִה־זֹּאת
 עָשִׂינוּ כִּי שָׁלַחַנוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל מֵעֲבָדָנוּ.
 וַיֹּאסֶר אֶת־רֶכֶבּוֹ וְאֶת־עֲמּוֹ לָקַח עִמּוֹ.
 וַיִּקַּח שֵׁש־מֵאוֹת רֶכֶב בַּחֹר וְכָל רֶכֶב
 מִצְרַיִם וּשְׁלֹשׁ עַל־כָּלוֹ. וַיַּחֲזֵק ה' אֶת־
 לֵב פָּרַעַה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיִּרְדֹּף אַחֲרֵי בְנֵי
 יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יָצְאִים בְּיַד רָמָה.
 וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם אַחֲרֵיהֶם וַיִּשְׁיגּוּ אוֹתָם
 חֲנִים עַל־הֵימָּם כָּל־סוֹס רֶכֶב פָּרַעַה
 וּפָרָשָׁיו וַחֲבִילוֹ עַל־פִּי הַחִירָת לִפְנֵי בַעַל
 צָפֹן. וּפָרַעַה הִקְרִיב וַיִּשְׂאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
 אֶת־עֵינֵיהֶם וְהִנֵּה מִצְרַיִם נֹסֵעַ אַחֲרֵיהֶם
 וַיִּירָאוּ מְאֹד וַיִּצְעֲקוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־ה'
 וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה הַמַּבְלִי אֵין־קִבְרִים
 בְּמִצְרַיִם לְקַחְתָּנוּ לָמוֹת בַּמִּדְבָּר מִה־
 זֹאת עָשִׂיתָ לָנוּ לְהוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם
 הַלֹּא־זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ אֵלֶיךָ
 בְּמִצְרַיִם לֵאמֹר חֲדַל מִמֶּנּוּ וְנַעֲבֹדָה אֶת־
 מִצְרַיִם כִּי טוֹב לָנוּ עֲבַד אֶת־מִצְרַיִם
 מִמֶּתְנוּ בַּמִּדְבָּר.

וַיֹּאמֶר

מֹשֶׁה אֶל־הָעָם אֵל תִּירָאוּ הַתִּיצְבוּ וּרְאוּ
אֶת־יְשׁוּעַת ה' אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה לָכֶם הַיּוֹם
כִּי אֲשֶׁר רָאִיתֶם אֶת־מִצְרַיִם הַיּוֹם לֹא
תִסְפוּ לִרְאֹתָם עוֹד עַד־עוֹלָם.

מקרא

תִּנִּיא

הָיָה רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר: בְּשַׁעֲה שִׁישְׂרָאֵל
הָיוּ עוֹמְדִים עַל שְׂפַת הַיָּם הָיוּ שְׂבָטִים
מִנְּצָחִים זֶה עִם זֶה. זֶה אוֹמֵר: אֲנִי יוֹרֵד
תַּחֲלָה לַיָּם, וְזֶה אוֹמֵר: אֲנִי יוֹרֵד תַּחֲלָה
לַיָּם. קִפֵּץ שְׂבָטוֹ שֶׁל בְּנִימִין וַיֵּרֵד לַיָּם
תַּחֲלָה. וְהָיוּ שְׂרֵי יִהוּדָה מְרַגְּמִים
אוֹתָם.

אָמַר לוֹ רַבִּי יִהוּדָה: לֹא כֵךְ הָיָה
הַמַּעֲשֶׂה, אֲלֵא זֶה אוֹמֵר: אֵין אֲנִי יוֹרֵד
תַּחֲלָה לַיָּם, וְזֶה אוֹמֵר: אֵין אֲנִי יוֹרֵד
תַּחֲלָה לַיָּם. קִפֵּץ נַחֲשׁוֹן בֶּן עַמִּינַדָּב
וַיֵּרֵד לַיָּם תַּחֲלָה.

מדרש

אז

יְשִׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה
הַזֹּאת לַה' וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר:
אֲשִׁירָה לַה' כִּי גָאָה גָאָה -
סוֹס וָרֶכֶב וְרָמָה בָּיָם. עֲזִי וְזִמְרַתִּיהָ,
וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה.

מחול התופים על-פי "אשירה לה".

ותקח

מְרִים הַנְּבִיאָה, אַחוֹת אֶהֱרֹן, אֶת הַתֵּף
בְּיָדָהּ. וַתִּצְאֵן כָּל הַנָּשִׁים אַחֲרֶיהָ
בְּתַפִּים וּבַמַּחֲלָת.

מקהלת ילדים, "בתופים ובמחולות"

בצאת ישראל ממצרים

בצאת ישראל ממצרים
בית יעקב מעם לעז
היתה יהודה לקדשו,
ישראל ממשלותיו.

הים ראה וינס,
הירדן יסב לאחור,
ההרים רקדו כאילים,
גבעות כבני צאן.

מה לך, הים, כי תנוס,
הירדן, תסב לאחור,
ההרים, תרקדו כאילים,
גבעות כבני צאן?

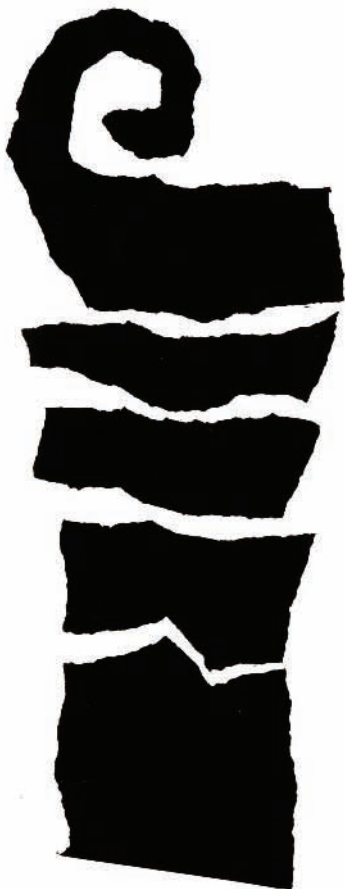
מלפני אדון חולי ארץ,
מלפני אלוה יעקב
ההפכי הצור אגם מים,
חלמיש למעינו מים.

מלים: תהילים קיד
לחן: י. אדמון

מקרא

אותה שעה
בקשו
מלאכי השרת
לומר שירה
לפני הקדוש-ברוך-הוא.
אמר להם הקדוש-ברוך-הוא:
מעשה ידי טובעים בים -
ואתם אומרים שירה לפני?

מגילה י'

כוס שניה כוס חרות

נְרִימָה כּוֹס שְׁנִי
תְּמִיד לַחֲרוּתֵנוּ
וּבֵל נִיתֵן לַעוֹל עֲבָדוֹת שְׁנִית שְׂכַמְנוּ.

בָּרְכוּ עַל פְּרֵי הַגֶּפֶן
הֲרִיעוּ לַחֲרוּת וְלִשְׁלוֹם!
שְׂאוּ קוֹלְכֶם לַחַיִּים!

וַיִּסְעוּ

כָּל־עַדְת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִמִּדְבַּר־סִין
לְמַסְעֵיהֶם עַל־פִּי ה' וַיַּחֲנוּ בְרָפִידִים
וְאִין מִים לִשְׁתֹּת הָעָם. וַיִּרְבּ הָעָם עִם־
מֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ תִּנּוּ־לָנוּ מִים וְנִשְׁתֶּה
וַיֹּאמֶר לָהֶם מֹשֶׁה מִה־תִּרְיֹבֹן עִמָּדִי
מִה־תִּנְסֹן אֶת־ה'. וַיִּצְמָא שָׁם הָעָם
לַמִּים וַיִּלֶן הָעָם עַל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר לָמָּה
זֶה הָעֲלִיתָנוּ מִמִּצְרַיִם לְהָמִית אֹתִי
וְאֶת־בְּנֵי וְאֶת־מִקְנֵי בַצָּמָא.

שמות יז

שירת יחיד וציבור

ומשה הכה על צור
במטה הכה על סלע
ויצאו ממנו מים.

מלים: י. קדישזון
לחן: י. קדמון

מקרא

וַיִּשְׁלַח

אוֹתָם מֹשֶׁה לְתוֹר אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן.
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים עָלוּ זֶה בְּנֶגֶב וְעֲלִיתֶם
אֶת־הָהָר. וּרְאִיתֶם אֶת־הָאָרֶץ מִה־הוּא
וְאֶת־הָעָם הַיֹּשֵׁב עָלֶיהָ הַחֲזָק הוּא
הָרַפָּה הַמְעַט הוּא אִם־רַב.

במדבר יג

וַיָּשְׁבוּ

מִתּוֹר הָאָרֶץ מִקֵּץ אַרְבָּעִים יוֹם. וַיָּלְכוּ
וַיָּבֹאוּ אֶל מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-כָּל-עֵדֶת
בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶל-מִדְבַּר פָּאֶרָן קְדֻשָּׁה
וַיֵּשִׁיבוּ אֹתָם דָּבָר וְאֶת-כָּל-הָעֵדָה
וַיִּרְאוּם אֶת-פְּרִי הָאָרֶץ. וַיִּסְפְּרוּ-לוֹ
וַיֹּאמְרוּ בָּאֵנוּ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּנוּ
וְגַם זִבַּת חֵלֶב וּדְבַשׁ הוּא וְזֶה-פְּרִיָּהּ.
אֲפֹס כִּי-עָזָה הָעָם הַיֹּשֵׁב בָּאָרֶץ.

במדבר יג

אב הסדר

וַיַּהֲסֵם כָּלֵב אֶת הָעָם אֶל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר:
עֲלֵה נַעֲלֶה
וַיִּרְשְׁנוּ אוֹתָהּ
כִּי יָכוֹל נוֹכַח לָהּ.

במדבר יג

כוס שלישית כוס ברכת הארץ

כוס נישא
לבואנו בשערין
ארץ ישראל
מעבדות לחרות
מיגון לשמחה
מאפלה לאור גדול
משיעבוד לגאולה.

מקהלת ילדים וחברים

הנה ימים באים
נאום ה'

ונגש חורש בקוצר
ודורך ענבים במושך הזרע
והטיפו ההרים עסיס
וכל הגבעות תתמוגגנה
ושבתי את שבות עמי ישראל

עמוס ט'
לחן: מימי

שירה בציבור

והטיפו ההרים עסיס
וכל הגבעות תתמוגגנה

לפי ישעיהו
לחן: ד. זהבי

שירת יחיד וציבור

ככלות ייני תרד עיני

מי ים סוף בן עמרם הוביש
ויאורי מצרים הבאיש
אכן כי זה משה האיש
יזל מים

נזיר יהיה לפני מותו
כבני רכב תהיה דתו
יהיו בניו ובני ביתו
שואבי מים

מלים: יהודה הלוי
לחן: עממי

ככלות ייני תרד עיני
פלגי מים

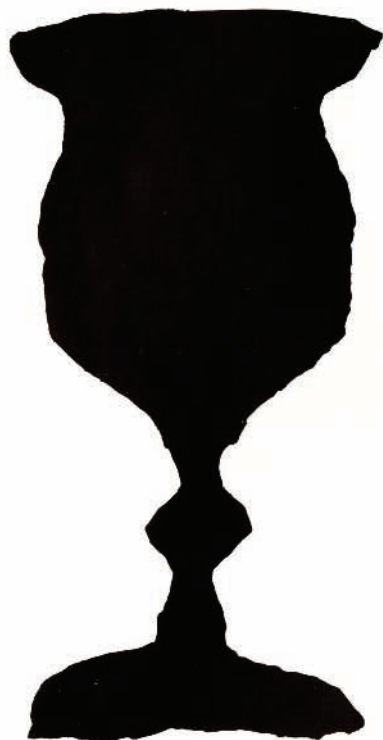
שבעים המה הגבורים
ויפחידום תשעים שרים
שבתו שירים כפי שירים עלי מים
פלגי מים

לחם לאוכל איך ינעם?
או איך מאכל אל חיך יטעם?
את בגביעים לפני העם
יותן מים

הנני רע לצפרדע
עמו אזעק ואשווע
מי כמוהו פי יודע
שיר המים

כוס רביעית כוס סיום סדר הפסח

נְרִימָה כּוֹס רְבִיעִי
עַל יְצִיאַת מִצְרַיִם
זְכִינוּ וְסִיפְרֵנוּ, הַגְדֵנוּ וְשִׁיבְחֵנוּ.

בָּרְכוּ עַל פְּרֵי הַגֶּפֶן
עֵינֵינוּ לַחַיִּים וְלִשְׁלוֹם!
שִׂאוּ קוֹלְכֶם לַחַיִּים!

חד גדיא

התלקח "פִּיף" ו"פִּפִּי" –
המקל כליל נשָׁרף.

חד גדיא, חד גדיא.

שָׁטף מים, מים גל
על האש קפץ חיש־קל,

השתרע רגע קט –
והאש כבתה מיד.

חד גדיא, חד גדיא.

בא השור אל האגם
את המים הוא לגם

כל המים אשר בו
הוא הכניס לתוך קרבו

חד גדיא, חד גדיא.

הטבח בחר קרבן
את השור הגרגרן,

והשחית את הסכין –
ארוחת־בשר הכין.

חד גדיא, חד גדיא.

משמים בא מלאך
והפיל את הטבח,

שמאין רוחו עצר
והכריע את השור.

חד גדיא, חד גדיא.

ברקיע קול יקרא:
קץ לרשע, קץ לרע!

מן הארץ שוד יתם –
ושלום על העולם.

חד גדיא, חד גדיא.

האזינו, חבריא,

מעשה בחד גדיא.

הספור איש לא בדה –
כך כתוב ב"הגדה".

חד גדיא, חד גדיא.

אבא אל השוק הלך

וקנה גדי צח ורך,

זה הגדי – גדי עזים –
הוא קנה בשני זוזים.

חד גדיא, חד גדיא.

החתול ארך שפם

מחשבה רעה זמם.

את הגדי תפש בכף

ואחר אותו טרף

חד גדיא, חד גדיא.

זאת ראה והתמרמר

הכלבלב שבחצר.

לזולל הוא לא סלח

ונשך נשך.

חד גדיא, חד גדיא.

מן החוץ זנק מקל,

על הכלב התנפל,

ובקצב רב חבט

ו"הרביץ" בו מכל צד.

חד גדיא, חד גדיא.

השתולל אז שביב האש

במקל לנקם בקש,

מלים: הגדה
לחן: מ. ביק

שיר הגדי

קנה אבינו גדי לבן, קנה אותו מכבר
בחד גדיא כלא אותו, עם חבל על צואר
עצוב הגדי כי מר לו מר, במרי ליבו יגנח
בקיץ לא יראה דשאים, בחורף שלג צח.
אומר אחי לי, איציק, שמע, הרי זה אי-אפשר
על גדי לבן שלא חטא, הלב ממש נשבר
אומר אחי לנאטלי, נו, מה יש פה לדבר
וזה היה בליל אביב, צעיר ומסחרר
לה, לה, לה...

אבי ישן, אמי נמה, בבית דומיה
בלאט הוצאנו את הגדי, מתוך החד-גדיא
הולכנו את הגדי חי-ש-קל, משכנו בקרניו
ואם הוא פה או אם הוא שם לא נגלה עכשיו
הסדר בא מוזגים כוסית, אבי מביט אלי
שואל אותי, היכן הגדי? אני מושך כתפי
שואל אבי את נאטלי, נו, משיב אחי שלי
שמן הפסח שעבר הוא לא ראה שום גדי
לה, לה, לה...

אבי צועק, אמי בוכה, ודמעתה מרור
שרים כולם את חד-גדיא, אך אוי לו למזמור
וגדי לבן בשדה הבר, קופץ לו כה-זוכה
ונהנה מהחמה והעולם כולו.
לה, לה, לה...

מלים: איציק מנגר
לחן: ששא ארגוב

חֶסֶל

סְדוֹר פֶּסַח כְּהִלְכְּתוֹ
כָּל מִשְׁפָּטוֹ וְחֻקְתּוֹ.
כְּאֲשֶׁר זָכִינוּ לְסֵדֶר אוֹתוֹ,
כֵּן נִזְכָּה לַעֲשׂוֹתוֹ.
זָךְ שׁוֹכֵן מְעוֹנָה,
קוֹמֵם קֹהֵל עֵדֶת מִי מְנָה.
קָרֵב נֶהֱלֵךְ נִטְעֵי כֶּנֶה,
פְּדוּיִים לְצִיּוֹן בְּרָנָה
בִּירוּשָׁלַיִם הַבְּנוּיָה.

הגדה מסורתית

אב הסדר וילדים - פדיון האפיקומן

ארוחת חג - בתיאבון

חֶסֶל סֵדֶר פֶּסַח כְּהִלְכְּתוֹ

מועדים לשמחה

